

**Dr Bernard
Jensen**

**Dr Donald
V. Bodeen**

Co Twoje oczy mówią o zdrowiu

Irydologia w praktyce

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII
...coś więcej niż psychologia

PODCZAS LEKTURY TEJ KSIĄŻKI:

- Poznasz metody odczytywania predyspozycji chorobowych i zdrowotnych z tęczy oka.
- Zrozumiesz, dlaczego niektórzy ludzie przeważnie czują się dobrze, mimo że nie dbają o swoje zdrowie, a inni, którzy o nie dbają, chorują.
- Poznasz rolę koloru tęczy oraz dowiesz się, jak można go zmieniać lub modyfikować.
- Uzyskasz informacje na temat tego, co można, a czego nie można odczytać z tęczy.
- Zapoznasz się z czterema najważniejszymi aspektami, o które należy zadbać w celu odzyskania i zachowania dobrego zdrowia.
- Zrozumiesz potrzebę połączenia irydologii z innymi dziedzinami medycyny naturalnej – zwłaszcza z dietetyką – co służy uzyskaniu dobrego zdrowia.

**Co Twoje oczy
mówią o zdrowiu**

**Dr Bernard
Jensen**

**Dr Donald
V. Bodeen**

Co Twoje oczy mówią o zdrowiu

Irydologia w praktyce

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII
...coś więcej niż psychologia

Redakcja: Natalia Paszko
Skład komputerowy: Piotr Pisiak
Projekt okładki: Piotr Pisiak
Korekta: Ewa Skarżyńska
Tłumaczenie: Karolina Bochenek

Wydanie I
Białystok 2011
ISBN 978-83-7377-501-5

All rights reserved including the right of reproduction in whole or in part in any form.
This edition published by arrangement with Avery, a member of Penguin Group (USA) Inc.

© Copyright for the Polish edition Studio Astropsychologii, Białystok, 2011.
All rights reserved, including the right of reproduction in whole or in part in any form.

Wszelkie prawa zastrzeżone. Żadna część tej publikacji nie może być powielana ani rozpowszechniana za pomocą urządzeń elektronicznych, mechanicznych, kopiujących, nagrywających i innych bez pisemnej zgody posiadaczy praw autorskich.

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII
...coś więcej niż psychologia

15-762 Białystok
ul. Antoniuk Fabr. 55/24
85 662 92 67 – redakcja
85 654 78 06 – sekretariat
85 653 13 03 – dział handlowy – hurt
85 654 78 35 – www.talizman.pl – detal
sklep firmowy: Białystok, ul. Antoniuk Fabr. 55/20

Więcej informacji znajdziesz na portalu www.psychotronika.pl

PRINTED IN POLAND

SPIS TREŚCI

PODZIĘKOWANIA	11
SŁOWO WSTĘPNE	13
PRZEDMOWA	15
WSTĘP	17
CZĘŚĆ I: WPROWADZENIE DO IRYDOLOGII ..	19
1. Ogólny zarys irydologii	21
2. Irydologia to coś więcej niż tęczówka oka	41
3. Spójrz w moje oczy	59
4. Jak to działa?	83
CZĘŚĆ II: IRYDOLOGIA W PRAKTYCE	107
1. Co można, a czego nie można odczytać z tęczówki	109
2. Znaki tęczówkowe związane z narządami wydalniczymi	133
3. Znaki tęczówkowe związane z pozostałymi częściami ciała	163
ZAKOŃCZENIE	195
DODATKI	217
Aneks A: Mapy irydologiczne Jensena	218
Aneks B: Odwrócone mapy irydologiczne Jensena	220
Aneks C: Znaki tęczówkowe	222
Aneks D: Nowe odkrycia	224
INFORMACJE KONTAKTOWE	229
SŁOWNICZEK	231
BIBLIOGRAFIA	237
O AUTORACH	239

Oddanie się w życiu swojej prawdzie lub przekonaniu czasem wydaje się wielkim poświęceniem. Dzięki takiemu bezinteresownemu działaniu pewnych jednostek prawda nabiera rzeczywistego znaczenia. Z pokorą wyrażam wdzięczność wobec moich mentorów, których poświęcenie pomogło mi oświecić ciemne aspekty życia. Mam nadzieję, że mądrze wykorzystuję przekazaną mi przez nich wiedzę, z korzyścią dla holistycznych sztuk uzdrawiania oraz całego gatunku ludzkiego.

– B.J.

Irydologia wydaje się być nieco osamotniona. Żadna sztuka uzdrawiania nie zaadaptowała jej ani wyraźnie się z nią nie utożsamia. To prawda, że większość nowych poglądów na początku spotyka się z odrzuceniem. Przekonałem się, że irydologia jest najbardziej użytecznym narzędziem. W połączeniu z dietetyką okazuje się być niezastąpiona w praktyce. Podobnie jak w przypadku dietetyki oraz innych wyprzedzających swoją epokę dziedzin, wierzę, że irydologię czeka wkrótce prawdziwy rozkwit popularności.

– D.V.B

PODZIĘKOWANIA

Autorzy pragną podziękować swoim żonom, Marie Jensen oraz Joyce Bodeen, bez których wsparcia i zrozumienia życie byłoby znacznie trudniejsze.

Chcemy również podziękować naszemu wydawcy Avery Publishing Group oraz jego pracownikom za życzliwość, cierpliwość i profesjonalną pomoc podczas tworzenia tej książki.

SŁOWO WSTĘPNE

Czy wierzysz w to, że jesteś tym, co jesz? W dzisiejszych czasach przeważająca większość ludzi odpowie twierdząco na to pytanie. Kierując się tą myślą, dr Bernard Jensen poświęcił swoje życie poszukiwaniom pełni zdrowia za pomocą doskonalenia stylu odżywiania. Ten uznawany na całym świecie autor licznych książek pomaga ludziom poprawić jakość życia i zdrowia poprzez zmianę nawyków żywieniowych. Osiemdziesięcioletni dr Jensen (wyglądający dwadzieścia lat młodziej!) jest żywym przykładem na to, że możemy osiągnąć idealną równowagę psychofizyczną. Ponadto dzięki poprawie nawyków żywieniowych możemy przyczynić się do zredukowania wpływu zabójczego czynnika stresu, na który jesteśmy tak często narażeni w naszym codziennym życiu.

Jako dyplomowaną psychoterapeutkę z Wielkiej Brytanii, do irydologii przyciągnęły mnie moje własne zainteresowania medyczne i dietetyczne, a także profesja mojego męża, optometrysty. Zafascynowana bogactwem

zawartych w tęczówce oka informacji na temat całego organizmu, zainteresowałam się zasadami i ideami, które dr Jensen przedstawia w swoich książkach i na wykładach. Na jednym z takich wykładów miałam zaszczyt poznać dr. Donalda Bodeena, współpracownika dr. Jensena. Odegrał on ważną rolę w popularyzacji irydologii oraz przyczynił się do uznania jej za skuteczną metodę analityczną, która może być stosowana przez wszystkich specjalistów związanych z opieką zdrowotną.

Miejmy nadzieję, że prowadzone obecnie intensywne badania i analizy pomogą nam w przyszłości lepiej zrozumieć nasze potrzeby fizjologiczne i żywieniowe, umożliwiając nam prowadzenie zdrowego oraz harmonijnego stylu życia.

– Sheila Spivack, Grad. Dip. Phys.,
Członek Chartered Society of Physiotherapists,
naturopata

PRZEDMOWA

Irydologia jest fascynująca! Jeśli lubisz interesujące doświadczenia, ta książka jest dla ciebie. Irydologia jest tak niezwykle interesująca dzięki idei, iż jedynie za pomocą analizy koloru i budowy tęczówki oka można ocenić integralność tkanek całego organizmu, co odsłania przez nami nowe możliwości diagnozy oraz prewencji w medycynie. Możesz zapytać: „Jeśli to prawda, to dlaczego nauka irydologii nie osiągnęła oszałamiającego sukcesu pośród wszystkich innych sztuk uzdrawiania?”. Książka ta udzieli odpowiedzi na to pytanie. Nauka irydologii przypominała śpiącego giganta. Ostatnimi czasy olbrzym ten zaczął się budzić.

Irydologia budzi kontrowersje. Gdy dowiesz się, na czym polega nauka i praktyka irydodiagnostyki, nie będziesz mógł o niej zapomnieć. Poczujesz pragnienie zgłębienia tej nauki, po czym będziesz mógł ją przyjąć lub odrzucić. Nie jest tu możliwy żaden kompromis. Jeśli ją przyjmiemy, na pewno wciąż będzie nas zdumiewać, a także zmusi do

zrewidowania pewnych najbardziej popularnych dziedzin współczesnej medycyny konwencjonalnej. Gdybyśmy jednak uznali ją za niewiarygodną, musiałaby być tragicznym wytworem błędzących, aczkolwiek mających dobre intencje ludzi, którzy przez pomyłkę poświęcili większą część swojego życia zawodowego filozofii, praktyce i propagowaniu tej nauki. Jednej rzeczy nie można powiedzieć o irydologii – na pewno nie jest nudna!

Irydologia może być wykorzystywana przez każdą widzącą osobę. Nie musisz być profesjonalnym lekarzem ani absolwentem wyższej uczelni. Nie musisz być też ekspertem, by przekonać się o jej rzetelności oraz korzyściach płynących z odczytywania stanu zdrowia z tęczówki oka. Książka ta udzieli ci wskazówek odnośnie kolejnych kroków podejmowanych podczas badania tęczówek – swoich lub przyjaciół – jak uzyskać trafne i cenne informacje bez żadnego specjalistycznego wyposażenia, z wyjątkiem latarki i zwykłego szkła powiększającego. Wykorzystując te informacje w odpowiedni sposób, możesz przyczynić się do odzyskania i zachowania zdrowia. Dowiesz się, dlaczego oko jest czymś więcej niż „zwierciadłem duszy”. Irydologia nadaje nowe znaczenie słowom „oczy mówią wszystko!”. Nie zmarnuj ani chwili. Baw się dobrze!

1.

OGÓLNY ZARYS IRYDOLOGII

Jest to historia o oku, pozwolimy więc sobie opowiedzieć ją ze szczególnej perspektywy – perspektywy oka. Tęczówka oka „opowiada” niesamowite i kolorowe historie. Z definicji tęczówka jest tą częścią oka, która otacza źrenicę i nadaje oku charakterystyczny dla niego kolor. Pigmentacja tęczówki decyduje o niebieskim lub brązowym kolorze oczu.

Irydologia jest „nauką o tęczówce, a zwłaszcza o jej kolorze, znakach oraz zmianach związanych z chorobą”. Taką definicję podaje dwudziesta siódma edycja *Dorland's Illustrated Medical Dictionary*. Angielskie słowo „iris” – „tęczówka” – podobnie jak wiele innych terminów medycznych, pochodzi od greckiego słowa oznaczającego „tęczę” lub „otoczkę”. Tęczówka otacza źrenicę oka i może być postrzegana po prostu jako pewnego rodzaju otoczka wokół źrenicy. Porównanie jej do tęczy jest jednak bardziej sugestywne, ze względu na jej charakterystyczny kolor lub odcienie.

Tęczówka jest kolorową częścią oka. To właśnie jej kolory podziwiamy, gdy zachwycamy się pięknem oczu. Tęczówka oka jest twoją osobistą tęczą. Irydologia kieruje się zasadą, iż poprzez badanie tej tęczy można uzyskać cenne informacje na temat zdrowia i samopoczucia. Z książki tej dowiesz się, jak to się dzieje, że z tęczówki można odczytać informacje na temat całego organizmu i jakie to mogą być informacje.

Należy koniecznie wspomnieć o tym, że odczytywanie stanu zdrowia z tęczówki oka jest szybkie, bezbolesne i niedrogie. To już wystarczy, by zainteresować się irydologią! Ponadto osoba wyspecjalizowana w analizie tęczówki potrzebuje jedynie zwykłego, podręcznego źródła światła oraz małego szkła powiększającego. Do odczytywania informacji z tęczówki oka nie są potrzebne drogie i skomplikowane urządzenia, aczkolwiek istnieje odpowiedni sprzęt dostępny dla praktykujących irydologów oraz naukowców badających tę metodę.

Praktyka irydologii jest zarówno nauką, jak i sztuką. Ponieważ irydologia praktykowana jest zgodnie z pewnymi, mającymi długą tradycję i historię, zasadami, które składają się na sprecyzowaną, rozwijającą się wiedzę, słusznie zaliczana jest do kategorii nauki. Ta fascynująca nauka posiada jednocześnie pewne aspekty sztuki.

Irydolog powinien pracować nad rozwinięciem umiejętności umysłowych, których zwykle nie osiąga się za pomocą zimnej, naukowej metodologii. Musi charakteryzować się szerszym spojrzeniem. Stosując holistyczne podejście w analizie tęczówki, irydolog musi postrzegać człowieka jako całość, zwracając jednocześnie uwagę na jego dolegliwości. Choroby można leczyć w sposób naukowy; z ludźmi lepiej jednak obchodzić się „po ludzku”.

Profesjonalne pomaganie innym ludziom wymaga umiejętności optymalnego wykorzystania obu perspektyw.

Istnieje powiedzenie, iż nie ma nic nowego pod słońcem. Być może tak jest. Czasem jednak ludzie potrzebują wiele czasu, nawet tysięcy lat, by odkryć coś ponownie. Ich „odkrycia” mogły istnieć już od dawna, ale dla nich będą z pewnością czymś zupełnie nowym. Tak jest w przypadku irydologii. Być może zaskoczy cię fakt, że irydologia – jej teoria i praktyka – ma prawie 2000 lub nawet więcej lat. Wzmianki na jej temat można odnaleźć w Biblii. Zwróć uwagę na werset dwudziesty drugi z siódmego rozdziału Księgi Św. Mateusza: „Światłem ciała jest oko. Jeśli więc twoje oko jest zdrowe, całe twoje ciało będzie w świetle”. Słowa te, w przełożeniu na język współczesny można rozumieć w taki oto sposób: „Światłem ciała jest oko. Jeśli więc oko jest czyste, całe twoje ciało będzie pełne światła”. Za pomocą irydologii możemy przekonać się, że „czystość” lub „integralność” tęczęwki odzwierciedla stan tkanek całego ciała. Dokonujesz teraz własnego, osobistego odkrycia irydologii. Dla ciebie jest to „coś nowego pod słońcem”.

POZNAJ DR. VON PECZELYA I WIELEBNEGO LILJEQUISTA

Za ojców irydologii uznaje się powszechnie dwóch Europejczyków, którzy w XIX w. „na nowo odkryli” ideę analizy tęczęwki oka. Pierwszym z nich jest dr Ignatz von Peczely (zobacz zdjęcie 1.1.). Był on dość osobliwym człowiekiem. Zauważ jednak, że słowa lub działania żyjących w różnych okresach pionierów często mogły wyda-

wać się dziwaczne lub obce współczesnym im ludziom, charakteryzującym się mniej wnikliwymi umysłami.

Ciekawe jest to, iż niemal wszystkie tradycje mają swoją mitologię. Irydologia nie jest wyjątkiem. Pamiętaj, proszę, że mity nie są równoznaczne z bajkami lub bujdami, jak błędnie zakłada wielu ludzi. Mity są zwykle opowieściami, które przetrwały spory okres dzięki tradycji ustnej, zanim zostały zapisane. Dlatego też ich pochodzenie przeważnie nie jest jasne i nie zawsze odzwierciedlają prawdę historyczną. Niemniej jednak noszą w sobie ziarno prawdy. Tak jest, moim zdaniem, w przypadku historii o doktorze von Peczelyu i sowie.

Podanie głosi, że w 1837 roku dziesięcioletni Peczely złapał sowę w rodzinnym ogrodzie na Węgrzech. Sowa złamała nogę, usiłując wyrwać się z rąk porywacza. Podobno Peczely natychmiast zauważył plamę, która pojawiła się w tęczówce oka sowy w sektorze 6:00, to znaczy w dolnej części tęczówki. Z map irydologicznych (które przedstawimy w rozdziale 2.) wynika, iż pole to reprezentuje nogę. Plama na tęczówce zaintrygowała wnikliwego chłopca. W późniejszym okresie życia Peczely zauważył podobną plamkę w tęczówce oka człowieka. Przypomniało mu to o przygodzie z sową i zapoczątkowało rozwój współczesnej irydologii. Peczely rozpoczął studia medyczne w Niemczech, a potem powrócił do swoich rodzinnych Węgier, gdzie prowadził praktykę lekarską. Był znany jako lekarz, który diagnozuje poprzez patrzenie w oczy.

Ostatnimi laty miałem zaszczyt poznać Andre Pecze-
lya, mieszkającego w San Mateo, w Kalifornii, z którym nawiązałem przyjaźń. Gdy go poznałem, niewiele wiedział o dokonaniach w dziedzinie irydologii swojego

wielkiego wuja Ignatza. Był zaskoczony i zadowolony, gdy dowiedział się o moich dokonaniach w tej dziedzinie oraz o wielkim szacunku, jakim darzę jego słynnego krewnego. Zapoznając mnie ze swoimi zapiskami oraz wspomnieniami z życia rodzinnego na Węgrzech, umożliwił mi zyskanie głębszego wglądu w życie Ignatza von Peczelya. Jedną z najbardziej niezwykłych informacji, jakie zdobyłem od Andre Peczelya, było to, że dr Peczely był znakomitym rzeźbiarzem w wieku zaledwie dziesięciu lat. Być może właśnie dzięki swemu talentowi zainteresował się szczegółami anatomicznymi oka, na które przeciętna osoba raczej nie zwraca uwagi.

Za drugiego ojca irydologii uznaje się Nilsa Liljequista, szwedzkiego duchownego, który odkrył irydologię mniej więcej w podobnym czasie, co młody Peczely (zobacz zdjęcie 1.2.). Liljequist zainteresował się tęczówką oka około 1864 roku, kiedy to, obserwując własne tęczówki, zauważył pewne przebarwienia. Na tej podstawie doszedł do wniosku, że wiążą się one z substancjami chemicznymi i lekami przyjmowanymi lub wchłanianymi przez organizm. Spostrzegawczy duchowny zauważył, że każdy lek bądź substancja chemiczna, w jakikolwiek sposób dostające się do wnętrza ciała, wiążą się z pojawieniem pewnych przebarwień w tęczówce oka.

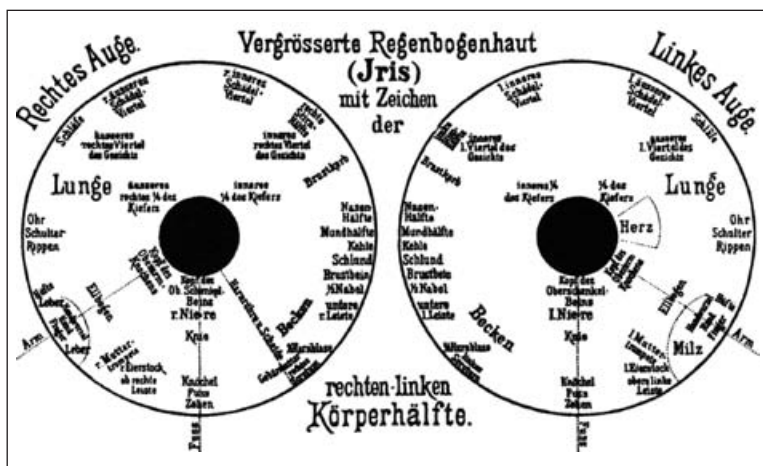
Ostatecznie szwedzki pastor stworzył podstawowe mapy irydologiczne. Podobieństwo pomiędzy mapami Liljequista i Peczelya jest uderzające, tym bardziej że nie wiedzieli oni nic na temat swojej istnienia. Dlatego obydwaj uznawani są za założycieli nauki i sztuki współczesnej irydologii. Praca tych dwóch pionierów irydologii została uznana około 1880 roku.

Zdjęcie 1.1. Dr Ignatz von Peczely odkrył irydologię po tym, jak zauważył zmiany w oczach sowy, która złamała nogę. Von Peczely miał wtedy dziesięć lat.

Zdjęcie 1.2. Wielebny Nils Liljequist to drugi ojciec irydologii – odkrył ją, przyglądając się własnym oczom, w których zauważył przebarwienia spowodowane przyjmowaniem leków.

Rysunek 1.3. Dr von Peczely oraz wieloletni Liljequist stworzyli uderzająco podobne mapy tęczówki oka, chociaż nie wiedzieli nawet o swoim istnieniu. Przedstawiona powyżej mapa jest jedną z pierwszych map von Peczelya. Została opublikowana w 1886 roku na łamach *Homeopatische Monatsblätter*.

4.

JAK TO DZIAŁA?

Oko, wraz z tęczówką, jest bezpośrednim przedłużeniem mózgu. Tkanka oka jest jedyną tkanką mózgową, którą można zobaczyć bez interwencji chirurgicznej. To bardzo ważne. Gdy lekarz za pomocą oftalmoskopu spogląda przez źrenicę na siatkówkę, tak naprawdę przygląda się części mózgu.

Wkrótce po zapłodnieniu mózg zaczyna „pączkować”, w wyniku czego powstają komórki oczu, niczym pączki drzew. W trakcie tego procesu powstaje pewien rodzaj „pępowiny” neurologicznej łączącej oczy z macierzystymi ośrodkami mózgowymi. To połączenie komunikacyjne z czasem przekształca się w nerw wzrokowy.

Nerw wzrokowy nie jest tak naprawdę pojedynczą strukturą, lecz pęczkiem nerwowym zbudowanym z setek tysięcy pojedynczych włókien nerwowych. Przypomina on wielką linę podtrzymującą most wiszący. Składa się z licznych mniejszych jednostek, z których każda zbudowana jest z jeszcze mniejszych części, dzielących

się na niezliczone pojedyncze pasemka. Niektóre włókna nerwu wzrokowego kończą się w tęczówce. Istnieje więc ścieżka nerwowa przewodząca informacje pomiędzy mózgiem a tęczówką.

Używając analogii komputerowej, mózg jest „procesorem” całego organizmu. „Wie”, co się dzieje w każdej części ciała. Za pomocą nerwu wzrokowego przesyła informacje do tęczówki. Wyobraź sobie ścieżkę, którą przekazywane są informacje z twojego małego palca u nogi przez mózg, do tęczówki. Dzięki temu mechanizmowi do jednej części ciała mogą docierać informacje na temat innej, odległej części!

Spoglądając w oczy, irydolog nie doszukuje się chorób, lecz traktuje tęczówki jako pewien specyficzny rodzaj ekranu – powierzchnię, na której może zaobserwować integralność tkanek poszczególnych części ciała. Informacje na temat stanu tych tkanek docierają do mózgu poprzez szlaki neuronowe rdzenia kręgowego, a następnie do oka, gdzie zostają „wyświetlone” na „ekranie” tęczówki. Dzięki temu mechanizmowi w tęczówce zawarte są informacje na temat funkcjonowania oraz wrodzonego charakteru strukturalnego tkanek całego organizmu. Tęczówka przekazuje irydologowi dane na temat nagromadzenia toksyn oraz niedoboru składników odżywczych w tkankach. Żadna inna forma analizy lub diagnozy nie jest w stanie dostarczyć takich informacji w sposób całkowicie nieinwazyjny.

Aby zrozumieć informacje zawarte w tęczówce, musisz zapoznać się z głównymi założeniami irydologii oraz odpowiednią terminologią. Nie da się bowiem wyjaśnić znaczenia znaków tęczówkowych za pomocą terminologii, podejścia oraz rozumowania właściwych współcze-

snej medycynie konwencjonalnej. W niniejszym rozdziale opiszę zasady, na których opiera się analiza tęczówki.

SZCZEGÓLNA ODMIANA REFLEKSOLOGII

Irydologia opiera się na zasadach refleksologii. Odruchy (ang. *reflexes*) są dobrze znanym zjawiskiem fizjologicznym. Każdy uczeń szkoły podstawowej wie, jaka reakcja następuje, gdy usiądzie się na pinezce umieszczonej na krześle. Wszyscy lekarze znają odruch kolanowy, będący reakcją zdrowego człowieka na uderzenie gumowym młoteczką pod kolanem. Odruch kolanowy jest istotnym wskaźnikiem poprawnej aktywności ścieżki nerwu rdzeniowego. Uderzanie młoteczką jest prostym testem sprawdzającym odruchy. Bez prawidłowych odruchów nie moglibyśmy przeżyć. Chronią nas one przed zranieniem, a nawet śmiercią. Unikamy wielu wypadków dzięki szybkim odruchom. Wraz z wiekiem odruchy stają się wolniejsze. Każdy lekarz wie jednak, że prawidłowe odruchy są oznaką nieuszkodzonego oraz prawidłowo funkcjonującego układu nerwowego.

Można to zilustrować na przykładzie telewizji. Kamera skupia się na obiekcie i przekazuje obraz do znajdującego się w oddali odbiorcy. Wszystko, co zarejestruje kamera, zostaje wiernie odtworzone na ekranie telewizora. Podobnie jest z tęczówką. Zmiany pojawiające się w poszczególnych włóknach tęczówki dotyczą tak naprawdę procesów zachodzących w innych częściach ciała. Mózg posiada wszystkie informacje na temat tych procesów. Zawiaduje on całym ciałem. „Wie”, co się dzieje w każdej części ciała. Bez niego nie moglibyśmy żyć. Nie ist-

nieją żadne procesy w organizmie, o których mózg by nie wiedział. Zawiduje on wszystkimi częściami ciała i nieustannie przekazuje tęczówce informacje na temat zachodzących w nich procesów.

Jedynie bardzo niewielka ilość rejestrowanych przez mózg informacji dostaje się do naszej świadomości. Większa część aktywności mózgowej odbywa się poza świadomością lub procesem myślowym. Nie musisz, na przykład, zdawać sobie sprawy z ilości uderzeń twojego serca na minutę. Twój mózg rejestruje te dane. Nie ma potrzeby, by myśleć o przyspieszonym tempie oddychania podczas wysiłku. Nie musisz sobie tego uświadamiać, lecz twój mózg nieustannie rejestruje takie informacje. W rezultacie, mózg nieprzerwanie sygnalizuje potrzeby organizmu, umożliwiając dokonanie zmian służących przetrwaniu oraz dobremu samopoczuciu. Oczy są wysoce wyspecjalizowaną tkanką mózgową, która również „wie” o tym, co dzieje się w ciele. Informacje te możemy odczytać z tęczówki oka.

Przyjmuje się, że 86% posiadanych informacji zdobywamy za pomocą oczu, 6% rejestrujemy za pomocą uszu, a dodatkowe 7% poprzez pozostałe zmysły. Naukowcy twierdzą, że oczy mogą rozróżnić osiem milionów kolorów. Istnieje około 500 000 połączeń nerwowych tęczówki z mózgiem. Nic dziwnego więc, że tęczówka, tkanka oka, zawiera tak wiele informacji. Podczas badania tęczówek masz do czynienia z niewyobrażalnie skomplikowanym i wspaniałym mechanizmem.

Układ nerwowy rozgałęzia się na wiele zakończeń nerwowych, docierających do wszystkich części ciała, co umożliwia nieustanny przepływ informacji z i do mózgu. Istnieją również inne gałęzie medycyny naturalnej

wykorzystujące pola refleksyjne innych części ciała niż tęczówka, takich jak dłonie i stopy. Specjaliści zajmujący się tymi dziedzinami nazywani są refleksologami. Irydologia jest szczególną odmianą refleksologii.

Refleksologia różni się od irydologii tym, że refleksolog dotyka klienta, masuje, uciska, porusza i wpływa na określone obszary za pomocą własnego dotyku lub przy użyciu różnego rodzaju niewielkich przyrządów. Refleksolog polega w pewnym stopniu na reakcjach pacjenta na stosowane przez niego techniki, którym może towarzyszyć pewien dyskomfort pacjenta. Należy zapamiętać, że w przeciwieństwie do irydologii, inne formy refleksologii polegają na kontakcie fizycznym, a nie na obserwacji wzrokowej.

Refleksolodzy wierzą, że odpowiednia stymulacja fizyczna zakończeń nerwowych na wewnętrznej części dłoni lub podeszwach stóp pobudza przepływ informacji z mózgu do związanych z nimi narządów ciała. Stymuluje to przepływ energii, wspomaga przywrócenie równowagi w zaburzonych obszarach, a także zmniejsza ból i dyskomfort w danym obszarze. Parę lat temu, w Rochester, w Nowym Jorku, pielęgniarka Eunice D. Ingham napisała kilka książek na temat refleksologii stóp, które przyczyniły się do wzrostu popularności tej formy terapii. Wymieniła w nich strefy ciała przypominające system meridianów w akupunkturze. Refleksologię stóp nazywała ona „terapią strefową”. Mapy pól refleksowych stref i narządów danej części ciała (stóp, dłoni, tęczówek i innych) funkcjonują we wszystkich dziedzinach refleksologii, łącznie z irydologią.

W przeciwieństwie do innych form refleksologii, irydologia nie wymaga kontaktu fizycznego z ciałem klienta.

Nie wymaga ona również żadnej stymulacji za pomocą palców lub specjalnego przyrządu. Zadaniem irydologa jest jedynie obserwacja. Irydologia polega więc na obserwacji, a nie na dotyku. Należy również pamiętać, że irydologia *nie* jest terapią. Nie wiąże się ona bezpośrednio z żadną terapią lub metodą leczenia. Jest formą analizy. Irydolodzy posiadający licencję do wykonywania określonego rodzaju usług lekarskich mogą oczywiście zalecić pacjentowi odpowiednią metodę leczenia, w oparciu o informacje uzyskane dzięki analizie tęczówki.

MAPA IRYDOLOGICZNA A PRAWO LECZENIA HERINGA

W rozdziale 2. omówiliśmy mapę irydologiczną oraz jej związek z funkcjonowaniem narządów ciała. Związek ten najłatwiej jest zaobserwować za pomocą tak zwanego Prawa Leczenia Heringa. Constantine Hering, mało znany w dzisiejszych czasach, był dziewiętnastowiecznym europejskim lekarzem homeopatą o pewnej renomie. W oparciu o swoją praktykę kliniczną sformułował prawo uzdrawiania, które głosi, że do wyleczenia dochodzi poprzez odwrócenie procesu chorobowego.

Mapa irydologiczna jest spójna z prawem Heringa, które głosi: *Wszelkie leczenie postępuje od środka na zewnątrz, od głowy w dół oraz polega na ustępowaniu objawów chorobowych w odwrotnej kolejności, w jakiej się pojawiały.* Innymi słowy, gdy zaczynasz myśleć, odżywiać się i żyć w zdrowszy sposób, doświadczasz – w odwrotnej kolejności – wszelkich dolegliwości i objawów, które doprowadziły cię do obecnego stanu zdrowia. Ten odwrócony proces

chorobowy trwa aż do momentu, gdy odzyskasz pełne zdrowie. Lekarze stosujący metody naturalne potwierdzają prawo Heringa w praktyce. Odkrywają również, że wszelkie metody odbiegające od naturalnych zaleceń opóźniają lub nawet zatrzymują proces uzdrawiania.

Prawo Leczenia Heringa głosi również, że uzdrawianie zaczyna się od wnętrza i postępuje na zewnątrz. Spójrz ponownie na mapy irydologiczne zamieszczone na stronach 42-43, i zwróć uwagę, że żrenica jest środkową częścią tęczówki. Jest jej piastą. Jak już wspomnieliśmy, specjaliści w dziedzinie uczenia się podają, że około 86% posiadanych informacji zdobywamy za pomocą oczu. Oznacza to, że za pomocą zmysłu wzroku przyswajamy znacznie więcej informacji na temat otaczającego nas świata niż poprzez wszystkie inne zmysły razem wzięte. Mówi się: „Zobaczyć, znaczy uwierzyć”.

Powinniśmy wziąć pod uwagę również inny rodzaj widzenia, który nie jest związany ze wzrokiem ani innymi zmysłami. Mowa o „wglądzie”. Odpowiada on naszemu wewnętrznym „oczom umysłu”. Oba rodzaje widzenia wiążą się z aktywnością mózgową. Nie ulega wątpliwości, że stajemy się tym, o czym najczęściej myślimy. Nasz sposób postrzegania i myślenia przekłada się z czasem na rzeczywistość. Jeśli myślisz o chorobie i słabym zdrowiu oraz masz inne przygnębiające myśli, bardzo prawdopodobne, że wkrótce doświadczysz pogorszenia stanu zdrowia. Natomiast jeśli koncentrujesz się na czystych i zdrowych aspektach życia, pielęgnując poczucie zadowolenia i dobrostanu, masz większe szanse na to, by w przyszłości zachować dobre zdrowie fizyczne i psychiczne.

Jak siebie postrzegasz? Jakie wglądy masz na swój temat? Twój sposób myślenia o sobie samym jest istotną

częścią „diety umysłowej”. Jest ona tak samo ważna, jak prawidłowe odżywianie się. Myśli także są twoim pożywieniem. Są twoją najbardziej ukrytą aktywnością. Jest to zgodne z prawem Heringa, które głosi, iż uzdrawianie zaczyna się od wnętrza i postępuje na zewnątrz.

Na swoich wykładach często zaznaczam, że musimy poczuć się lepiej, nim doświadczymy poprawy zdrowia. Mam przez to na myśli to, iż musimy zarejestrować pozytywną zmianę samopoczucia w swoim umyśle, zanim odczuwamy korzystne zmiany w ciele. Wszystko zaczyna się od umysłu. Odczuwamy radość mózgiem, a nie sercem. Nasze ciało fizyczne podlega aspektowi mentalnemu i dostosowuje się do niego. Psychologowie nazywają to połączeniem „psychosomatycznym” – wpływem umysłu na ciało – czyli wpływem wewnętrznych, nieuchwytnych myśli na zewnętrzne, namacalne ciało fizyczne. Jak widzisz, jest to zgodne z prawem Heringa, głoszącym, że uzdrawianie postępuje od głowy w dół i z wnętrza na zewnątrz. Dlatego właśnie źrenica znajduje się w środkowej części mapy irydologicznej, a wszelkie leczenie zachodzi nie tylko od głowy w dół, ale także z wnętrza na zewnątrz. Czym jest źrenica, jeśli nie przyjmującą i nabywającą wiedzy częścią ciała?¹. To, co przyjmujemy do swojego wnętrza, wywiera na nas wpływ. Przyjmuj radość i ucz się jej. Zostaliśmy stworzeni do radości. Przekonasz się, że gdy twój umysł napełni się radością i bardziej pozytywnymi myślami, zaczniesz doświadczać zdrowia i uzdrowienia w swoim ciele.

Mędrcy powiadają: jak wewnątrz, tak i na zewnątrz. Wedle prawa Heringa prawda związana z duchowymi

¹ W języku angielskim słowo „pupil” oznacza zarówno źrenicę, jak i ucznia – przyp. tłum.

i psychicznymi aspektami uzdrawiania jest spójna z fizycznymi wyznacznikami dobrego samopoczucia. Nie pozbawiaj siebie tego, co tylko sam możesz sobie dać. Podstawową ideą mapy irydologicznej jest bogactwo informacji, jakie można dzięki niej zdobyć. Dzięki współczesnym mapom topologicznym tęczówki oraz prawu Herniga możemy zaobserwować główną zasadę holistyczną – połączenie ciała z umysłem i duchem.

Kolejnym aspektem prawa Heringa jest to, iż w celu odzyskania zdrowia dana osoba musi doświadczyć uzdrowienia wszelkich uszkodzonych narządów lub układów poprzez odwrócenie procesu chorobowego (zachodzącego od źrenicy ku zewnętrznym częściom tęczówki). Lekarzom trudniej jest leczyć osobę przygnębioną, mającą negatywne podejście do życia. Z doświadczenia wiemy, że osobie takiej trudno będzie odzyskać zdrowie, niezależnie od rodzaju choroby, na jaką cierpi oraz zaleconego sposobu leczenia. To dlatego uzdrawianie powinno zacząć się od wnętrza. Mam tu na myśli wgląd, myśli, podejście do życia i sposób postrzegania świata. Odczucia oraz stan psychiczny korespondują ze źrenicą na mapie topologicznej tęczówki. Zmiana podejścia do życia wymaga spojrzenia na świat w inny sposób. Tylko my sami możemy zmienić swój sposób postrzegania.

Chociaż jestem kręgarzem, to przyznam szczerze, że największych korzyści dla zdrowia nie przynosi nastawienie kręgosłupa, ale „przestawienie” sposobu myślenia. Zmiana podejścia jest ważniejsza niż nastawienie kręgosłupa. Na swoich wykładach często wspominam, że to od naszego sposobu myślenia zależy, ile możemy osiągnąć. Nie możesz sięgać wysoko, jeśli czujesz się kiepsko.

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII
www.studioastro.pl

Oczy ujawniają więcej informacji na temat zdrowia, niż mógłbyś przypuszczać. Przez ponad sto lat, naukowcy badali związek pomiędzy znakami, odcieniami i strukturą tęczówki a stanem organizmu człowieka. Dzięki wysiłkom dr. Bernarda Jensena, jednego z pierwszych amerykańskich irydologów i dietetyków, dziedzina ta została uznana przez środowiska medyczne za wartościową formę analizy zdrowia. To on wprowadził sztukę interpretacji znaków tęczówkowych w dwudziesty wiek i odegrał ważną rolę w popularyzacji irydologii.

Dzięki jego odkryciom m.in.:

- poznasz metody odczytywania predyspozycji chorobowych i zdrowotnych z tęczówki oka,
- rozszyfrujesz rolę koloru tęczówki oraz dowiesz się, jak można go zmieniać lub modyfikować,
- zrozumiesz, dlaczego niektórzy ludzie czują się dobrze, mimo że nie dbają o swoje zdrowie, a inni, którzy dbają o nie, chorują,
- nauczysz się łączyć irydologię z dietetyką.

Oczy są czymś więcej niż tylko „zwierciadłem duszy” – są mapą całego ciała.

WEWNĄTRZ UNIKALNE MAPY IRYDOLOGICZNE OCZU

PATRONI:

Cena: 39,30 zł

ISBN 978-83-7377-501-5

9 788373 775015